

det, siger: Lovforslaget vil genere Byggeriet! — medens Forholdet er dette, at der er en Bestemmelse i Lovforslaget, der udtrykkelig tager Sigte paa at ophjælpe Byggeriet, at fremme Boligbyggeriet. Men denne Bestemmelse gaar det konservative Folkeparti glat imod.

Den ærede konservative Ordfører vilde ogsaa lodde Dybderne af den Velvillie og Følelse, der var hos de forskellige Partier overfor Lovforslaget, og han kom da til det Resultat, at der i Grunden ikke var noget Parti, der var tilfreds med det. Om Socialdemokratiet sagde han, at vi var ikke tilfredse, vi ønskede langt større Skatter paa fast Ejendom, end der her blev foreslaaet. Det rigtige er dette, at jeg i Rigsdagssamlingen 1924—25 stillede et mere vidtgaende Forslag, et Forslag, som jeg i alle Henseender ansaa for og fremdeles vil anse for et forsvarligt og godt Forslag. Det kunde ikke vinde Flertal i Folketinget. Der blev der udarbejdet Ændringsforslag til det, men Lovforslaget naaede ikke til anden Behandling. Disse Ændringsforslag lod jeg indarbejde i Lovforslaget, og det var dem i Forbindelse med det oprindelige Lovforslag, der blev fremsat i indeværende Rigsdagssamling. Forslaget er imidlertid paa ny blevet ændret i Folketinget, og saaledes som det er ændret, foreligger det her. Det foreligger med min Billigelse og Tilslutning, og mit Parti, det radikale Parti og Venstres aldeles overvejende Flertal har givet det deres Tilslutning. Nu er det da indlysende, at dersom vi ikke i nogen Maade var tilfredse med Forslaget, dersom det var af den Beskaffenhed, at vi ikke kunde have accepteret det, vilde vi ikke have gjort det. Det er jo saaledes, som ogsaa det høje Tings højtærede Formand nylig sagde, at man kan ikke altid faa sine Forslag gennemført i Rigsdagen, saaledes som man kunde ønske dem gennemført; Partierne maa lempe sig efter hinanden. Det har de ogsaa gjort i dette Tilfælde, og jeg kan sige til den ærede konservative Ordfører, at vel er der Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg synes mindre godt om, men vedtages Forslaget i det væsentlige i den Skikkelse, hvori det her foreligger, vil jeg være særdeles vel tilfreds med det. Om Medlemmerne af det radikale Parti sagde det ærede Medlem, at de ønskede jo den rene Grundskyld gennemført, og de kunde selvfølgelig ikke være tilfredse med dette Forslag. Det skal jeg lade det radikale Venstre selv om at svare paa; der er jo allerede af dets Ordfører givet Udtryk for Tilslutning til Forslaget, og det forekommer mig egent-

lig at være tilstrækkeligt til at skønne over Partiets Stilling. Hvad Venstre angik, var Forholdet efter den ærede konservative Ordførers Mening det, at dette Parti utvivlsomt maatte nære meget blandede Følelser overfor Forslaget. Det ved jeg ikke; nu har jeg hørt Venstres Ordfører, jeg har hørt det høje Tings højtærede Formand, og jeg har hørt det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) som særlig Købstadsrepræsentant her fra denne Talerstol give Forslaget deres ubetingede Tilslutning. Jeg trænger ikke til mere. Jeg gaar ud fra, at disse ærede Medlemmer, som alle har anbefalet Forslaget, taler paa en saa stor Del af deres Partifællers Vegne — maaske paa hele Venstrepartiets Vegne i denne Sal —, at der ikke kan være fjerneste Tvivl om, at Forslaget bliver gennemført. Jeg gaar ud fra, at Forslaget, saaledes som det nu en Gang foreligger som et Kompromis, som et Forslag, man har forhandlet sig til Rette om, indeholder Bestemmelser, som alle Partier kan være tilfredse med — maaske eet Parti ud fra een Betragtning, et andet Parti ud fra en anden —, tillige indeholder Enkeltheder, som man er mindre vel tilfreds med, men Reformen, som den foreligger, giver man sin Tilslutning, og saa er det i Virkeligheden af underordnet Betydning, om denne Tilfredshed samlet fremtræder saaledes, at det konservative Folkeparti, der stiller sig helt udenfor, kan være tilfreds med den eller ikke.

Det konservative Partis Ordfører sagde: Naar vi nu sagligt skal bedømme dette Lovforslag, maa vi saa spørge, hvorfor vi skal have Loven? Jeg vilde have været glad ved en saglig Bedømmelse af Lovforslaget, fremsat fra konservativ Side, men den har jeg maattet savne. Jeg kan ikke tage den Bedømmelse, den ærede konservative Ordfører gav, som en saglig Bedømmelse; det var en politisk Bedømmelse. Det ærede Medlem argumenterede imod Lovforslaget ud fra den Betragtning, at der dyngedes nye Skatter paa Befolkningen. Men det er slet ikke Tilfældet. Som jeg allerede har sagt, og som jeg har paavist, er Forholdet dette, at den Skatteforøgelse, der kan blive Tale om for Hovedstadens Vedkommende, ved at dette Lovforslag vedtages, ikke er væsensforskellig fra den Skatteforøgelse, der vilde blive Følgen af, at det konservative Folkepartis Forslag, som stilledes i Folketinget, og som jeg gaar ud fra, at det konservative Parti her i Salen ogsaa vil hæfte for, blev vedtaget. Det er det virkelige Forhold, og saa har man ikke Lov til at argumentere mod Lovforslaget ud fra den